

Waddinxveens Schaaknieuws

nr. 183
digitaal nr.1

Januari 2011

Inhouds opgave :

3 : Woordje van de voorzitter

4: Een eindspel universiteit

6: De wandelkoning

10 : WSV 4 verslag

12 : WSV 3 verslag

15: Lekker positioneel Eduard Philipse

16: Mijn schaaktoernooien 2010 Henk Erkelens

22: Partijen in Dieren Jaap Smit

27 : Materiaal WSV

28 : Reglement Beker competitie

30 : Reglement Interne competitie

32: Kalender

Redactie : Patrick Groenendijk
Kees Asscheman

patrick.groenendijk@xs4all.nl
c.asscheman@ziggo.nl

Woordje van de voorzitter,

De start van het seizoen 2010-2011 is alweer geweest.

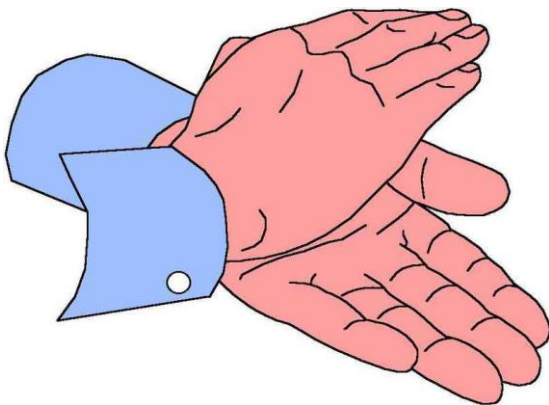
De ALV werd weer goed bezocht en uiteraard zijn er onderwerpen aan de orde geweest die geen enkel punt van discussie opleverden. Gelukkig waren er ook onderwerpen die er toe deden.

Zo was er het WSN dat op de agenda kwam te staan. Het bestuur had een duidelijke visie en dat was dat er op de langere termijn geen plek meer zou zijn voor het clubblad WSN. Gelukkig is daar het belangrijkste orgaan nl. de Algemene Ledenvergadering. De ALV vindt het clubblad dermate belangrijk dat het niet opgeheven mocht worden. De vorm waarin het straks uitgegeven gaat worden is nog niet helemaal duidelijk. Of het komt in de oude vorm van een clubblad weer in jullie handen terecht of het wordt een digitale versie geplaatst op de website.

Jullie kunnen je copy nog steeds kwijt. In dit geval bij de 2 “spontane” redacteurs Patrick Groenendijk en Kees Asscheman. Zij hebben zich tijdens de ALV zo betrokken gevoeld met het clubblad dat zij het redacteurschap van Herman Smitskamp hebben overgenomen.

Daar kom ik gelijk bij een punt dat abusievelijk niet is aangehaald tijdens de ALV.

Door de inhoudelijke discussie over wel of geen WSN is Herman niet bedankt geweest voor zijn diensten voor het WSN. Herman heeft 10 jaar, al dan niet in combinatie met anderen, het redacteurschap van het WSN voor zijn rekening genomen. Daarnaast heeft Herman in totaal zevenendertig (37!!) jaar voor het drukwerk van het clubblad gezorgd. Voorwaar geen kleine prestatie. Ik neem het mij persoonlijk dan ook kwalijk dat dit tijdens de afgelopen ALV niet aan de orde is geweest. Bij deze wil ik graag alsnog een applaus voor Herman Smitskamp.

Nog een klein punt van aandacht is de activiteitencommissie. Op dit moment hebben alleen Arjan Hennink en Albert Prins nog zitting in de AC en dat is écht te weinig.

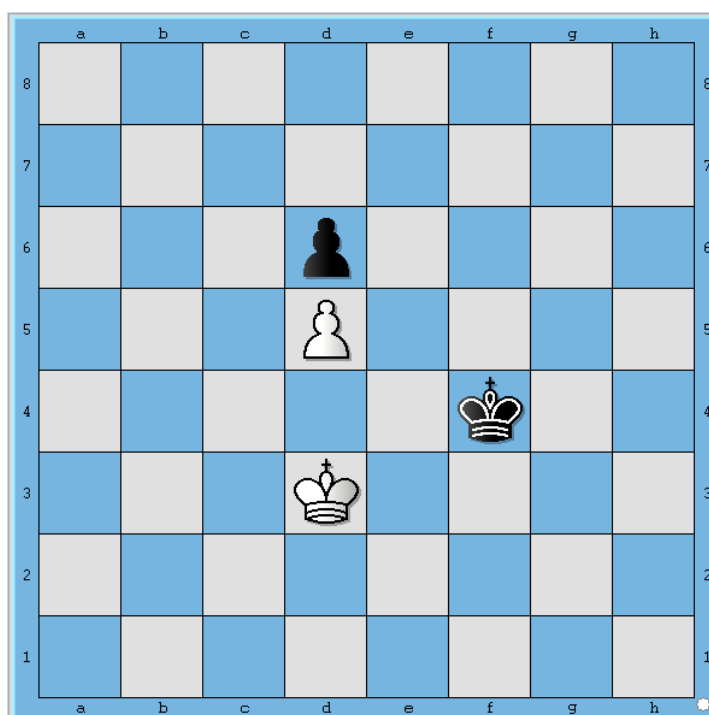
Meld je aan bij een van hen!

Met groeten,

Barthold Jansen

EEN EINDSPEL UNIVERSITEIT

Er bestaat sinds 2002 een vrij uitvoerig boek over eindspel, dat geschreven is door de Russische grootmeester Mark Dvoreckij. Hij heeft de gewoonte, aan het einde van zijn hoofdstukken een paar "tragikomedies" in te lassen. Voor de nog weinig geschoolde schakers geven we als voorbeeld deze stand

De stand dateert uit 1988 van de vrouwenolympiade uit Thessaloniki. Wit had de Schotse speelster van het eerste bord, Coull en zwart had Stanciu (Roemeens?). De Schotse rekende terecht uit, dat ze haar resterende pion moest verliezen en gaf vervolgens op. Met goedvinden van de lezers is die conclusie gekheid. Zodra de zwartspeelster de witte pion neemt, kan wit haar koning pal tegenover de zwarte koning opstellen en dan is het uitgesloten dat de witte koning opzij geduwd wordt. Wanneer een clubspeler die in de derde klasse RSB speelt zoiets opmerkt mag men eigenlijk verwachten dat een dame die voor Schotland in een internationale wedstrijd uitkomt het ook ziet. De redactie hoopt nog meer van deze zaken aan de orde te kunnen stellen.

Jaap Smit

Op 2 december verblijdde de Sint en twee Pieten de WSV'ers met een bezoek. Speciale aandacht ging daar bij uit naar het bestuur en de jeugdspelers .

De wandelkoning

door Teun van der Linden

Hoewel Jacob de Koning de vijftig tamelijk ver was gepasseerd, en hij dientengevolge genezen moest zijn van ieder buitensporig pessimisme én optimisme, kon hij nederlagen moeilijk dragen. Niet dat hij met schaakstukken ging gooien, zijn tegenstander een venijnig woord toevoegde of zonder iets te zeggen de zaal verliet, neen, de symptomen waren voor de oppervlakkige toeschouwer niet waarneembaar. Nederlagen waren veeleer zaadjes, die nog dezelfde avond in zijn hoofd pleegden te ontkiemen. Een dergelijk zaadje groeide – op een voedingsbodem van bier, snacks en goedkope whiskey – gewoonlijk uit tot een reusachtige plant vol vertakkingen, foute zetten en verkeerde plannen, een plant die zijn geest gevangen hield in een vervelende, onrustige, kwellende waaktoestand. En als hij dan toch insliep, dan stak er in zijn droomwereld een woeste herfstwind op, die alle zetten, zowel de gespeelde als de niet gespeelde, door zijn hoofd deden spoken, een herfstwind die langzaam maar zeker overging in een doffe, grijze ellendige leegte, waar hij, als het tegengat, dagenlang onder gebukt ging. De Koning slaagde er tot dusverre vrij behoorlijk in om zijn hoofd in het zand te steken en niet aan sportpsychologische hulp te denken. Nu zou psychologische hulp, zo dacht hij, iedere proportie te buiten gaan, een ieder zou dat, zonder het direct aan hem kenbaar te maken, voor je reinste aanstellerij houden. Niet dat hij zich wat aantrok van wat men vond: de Koning –, die zich altijd met “u” liet aanspreken, en op naleving van deze norm strikt toezag –, had bijzonder weinig dunk van de grote en kleine massa. Desalniettemin had ook Jacob de Koning zo zijn ijdelheden, die hem er altijd van hebben weerhouden om hulp te zoeken, voor de malheur die de kop opstak na om het even welke schaaknederlaag.

Nu wil het toeval dat dit verhaal juist begint op het moment dat Jacob de Koning zijn hand uitstak ten teken van overgave. Zijn tegenstander zag hem vriendelijk glimlachen, en nam de hand, – onder het motto: “beter laat dan nooit” –, aan. Toen de Koning zijn hand terugtrok, stootte hij zijn glas bier om, waarna zijn glimlach vervormde tot een zure grijns. Elke stap naar de bar, waar hij om een doekje ging vragen, bracht hem dichterbij de onvermijdelijke analyse. In een stelling, waarin hij duidelijk beter had gestaan, had hij uit het niets zijn dame weggegeven. Een petite combination met grote gevolgen. En dat tegen een tegenstander voor wie, zo overwoog de Koning, het woord schaker stellig te hoog was gegrepen. Voor aanvang van de partij vroeg hij zich in alle oprechtheid af, wanneer zijn tegenstander de fout in zou gaan. Tot het fatale moment had hij zich tamelijk zelfverzekerd gevoeld en had af en toe welhaast zijn lachen moeten inhouden om de kromme zetten die zijn tegenstander kennelijk au serieux uitvoerde. Het analysvolk, – bestaande uit dat deel van de clubgenoten dat in stilte genoot van andermans nederlagen –, waren reeds om het bord verzameld toen de Koning terugkwam met het doekje. De analyse ging zoals verwacht. De Koning was, ten opzichte van zijn tegenstander én ten opzichte van de luidruchtigste clubgenoten, heer en meester in de analyse. De ik-wil-(koste-wat-het-kost)-iets-zeggen-varianten weerlegde hij met een autoritaire plof en een klein, niet heel prettig glimlachje. De sterke suggesties, bestreed hij vooral met retoriek. “Dat geloof je toch zelf niet!”, neen, enig talent voor acteren, kon hem beslist niet worden ontzegd.

De Koning verliet vier bier, een whiskey, en een cola-light later de speelzaal en waggelde naar huis. Hij keek omhoog en zag een ongewoon heldere sterrenhemel. In tegenstelling tot de, clichématige, quasi filosofische, gewaarwording van de meesten, – “wat zijn wij toch eigenlijk nietswaardige wezens als je dát ziet” –, voelde hij zich, terwijl hij naar boven keek, subliem. Mijn geest, zo dacht de Koning, wordt eigenlijk weerspiegelt door al die pracht. Als mensen mij nú zouden zien, en mijn gedachten nú zouden kunnen lezen, dan zouden zij zich gewaarworden van een genie, een geest die zijn weerga niet kent. Plato, Nietzsche, Wittgenstein, Kant en ik, Jacob de Koning. Terwijl onze held zelfgenoegzaam in gedachten verzonken was, een pijp opstak en op een bankje ging zitten om van zijn hervonden intellectuele zelfvertrouwen te genieten, hoorde hij dronkenmangelal van enkele jongeren. Gelach en geschreeuw van jongens en meisjes die kennelijk hun weg vonden naar de plaatselijke kroeg of discotheek. Dichtklappende autodeuren, een ronkende motor, en weg waren ze. De Koning merkte dat dit korte intermezzo hem droevig stemde. Het ergerde Jacob de Koning, dat hij door dat gelal uit zijn evenwicht werd gebracht. Bovendien begreep hij het niet: dronkenmanspraak, schreeuwend plezier en ander gegil sloeg hij gewoonlijk met een zekere verachting gade. Drankslaven. Goed, zelf hield hij van een glaasje, maar hij liet zich nooit door de drank leiden; hij voelde zich een man met een elegante zelfbeheersing, zowel mét als zonder drank. Dan dat gedans, dat al eeuwenlang gebruik schijnt onder de jeugd, neen, daar moest de Koning niets van hebben; het vervulde hem gewoonlijk met walging. Op dit moment was dat anders: een licht, zeurend, kwellend gevoel van onbehagen maakte zich meer en meer van hem meester, zonder dat hij er een naam aan geven kon, hoewel hij er vrijwel zeker van was, dat zijn onbehagen alles te maken had met het feestgedruis. Om zijn gedachten te ordenen stond hij kordaat van het bankje op en besloot een omweg naar huis te nemen. Het was de hoogste tijd, zo overwoog de Koning, voor een verkwikkende wandeling.

De aanleiding voor deze kordate, vol zelfbeheersing genomen beslissing vergat hij al spoedig en zijn gedachten gingen reeds na enkele stappen, – de schitterende sterrenhemel ten spijt –, naar de verloren schaakpartij. Hij had gekozen voor een vlijmscherpe variant van het damegambiet en kreeg een duidelijk positioneel voordeel in handen. Hij had gezien dat hij met een kwaliteitsoffer op de lange termijn een duurzame koningsaanval in handen zou krijgen, die, al sluimerend, de zwarte koningsstelling steeds meer zou doen instorten. Als klap op de vuurpijl voorzag hij een opmars van de koning à la Nigel Short, die vernietigend zou zijn. Juist op het moment dat hij de vruchten van zijn strategie wilde plukken, en zijn koning naar f3 speelde, vergat hij zijn dame in veiligheid te brengen. Nu zou het de lezer, gegeven de grootheid van de geest van onze held, niet moeten verbazen dat hij zijn dame op een dergelijke manier weggaf: een grote geest denkt aan plannen, diepte; slechts de simpele zielen letten er goed op, of hun dame wel veilig staat. Dit was het analysevolk kennelijk ontgaan: zij interpreteerden “Kf3” als een wanhopige zet “om er nog iets van te maken”. Het had de Koning meer dan een kwartier gekost om “de gewone schaker”, zoals hij zijn clubgenoten in stilte noemde, van de kwaliteit van zijn plan te overtuigen.

Terwijl hij zich verdiepte in zijn verloren partij en terugdacht aan de analyse had hij zijn wandeling onderbroken en willekeurig halt gehouden bij het kanaal. Hij keek uit over het klotsende water toen hij plots, mede door de teruggehaalde analyseretoriek, de rode draad van de partij uit het oog verloor. Ja, zelfs de Koning moest, zij het niet zonder enige bitterheid, toegeven dat de jaren begonnen te tellen. Hij nam, enigszins teleurgesteld in zijn eigen vermogens, het notatieboekje uit de binnenkant van zijn jas en friste onder het licht van een lantaarn zijn geheugen op. Terwijl hij daarmee bezig was, en opnieuw gegrepen werd door het schitterende plan dat hij tijdens de partij

had bedacht, liet hij, zoals dat van een genie verwacht mag worden, verstrooid zijn notatieboekje in het klotsende kanaalwater vallen. Hij zag kans het boekje mokkend uit het water te vissen. Op het moment dat hij het boekje wat onhandig vast had, speelde de herfstwind wat met de blaadjes, hetgeen het humeur van de Koning meer kwaad dan goed deed. Toen hij weer onder de lantaarn ging staan om de partij van die avond op te zoeken, merkte hij, dat het al een heel oud boekje was: het boekje was uit zijn vroege studententijd. De partij die de wind voor hem had opengeslagen brak zijn hart.

* * *

Terwijl hij de partij, die hij dertig jaar geleden begonnen was, gadesloeg leken de sterren die fier aan de hemel stonden, het analysevolk op de schaakclub en de feestende jongeren hem met terugwerkende kracht terecht te wijzen. De dag dat hij de bewuste partij speelde, herinnerde hij zich als de dag van gisteren. Die dag worstelde hij met een enorm dilemma: hij kon, als hij remise zou maken, clubkampioen worden van zijn schaakvereniging en zich voorgoed bewijzen tegenover zijn clubgenoten, óf hij kon naar het examenbal, dat juist die dag gehouden zou worden, en waar, zo wist hij, – *zij* – ook aanwezig zou zijn. Geestdriftig had hij in zijn jeugd vele gedichten en verhalen geschreven ter ere van haar. Trots was hij geweest op zijn productiviteit, hoewel hij zich destijds realiseerde dat *zij*, en *zij* alléén, de inspiratiebron van zijn kunnen was. Soms ging hij zelfs zover dat hij al zijn wiskundig, taalkundig en schaaktalent slechts aan – *haar* – te danken had.

De dag van het examenbal zag hij als een ultieme gelegenheid tot de bekentenis, die hij tot dan toe steeds had uitgesteld, let wel: uitgesteld in het werkelijke leven, niet op papier, daarop had hij in het geheim al veel meer bekend dan strookte met de waarheid, neen, vandaag was het de gelegenheid om haar vis a vis duidelijk te maken wat hij al die tijd voor haar had gevoeld. Hij had voor de gelegenheid een gloednieuw pak gekocht, dat hem niet helemaal stond, vanwege zijn nog wat te jonge gezicht. Bovendien had hij, niettegenstaande zijn afkeer van dit soort zaken, een dure aftershave gekocht en zich laten adviseren door een mevrouw die voor de Koning Chinees sprak. Als klap op de vuurpijl had hij, om een verpletterende indruk op haar te maken, mooie, dure sigaren gekocht, die hem, zo had de jeugdige de Koning gedacht, een elegante stijl zouden geven. Desalniettemin werd hij bij zijn keus tussen eer en liefde, sport en spel, geplaagd door een diepe, bijna existentiële, onzekerheid, waar hij met zijn wiskundig brein niet bij kon. Hij had tot dusverre nog niet veel initiatief genomen, en wist bijkans niet wat zij van hem dacht en vond. Zou hij initiatief durven nemen? En zo ja, zou de afloop crescendo zijn? Hij wist dat, voor zijn gevoel, de sterrenhemel op hem neer zou vallen als zij “neen” zou zeggen, als zij hem ontkende, negeerde, uitlachte of miskende. In zijn onzekerheid had hij, niettegenstaande zijn wiskundig brein en natuurkundige aanleg, horoscopen gelezen, tarotkaarten geraadpleegd en gedobbeld met twee versleten dobbelstenen. Uitslag: 2-1 tégen. Daarentegen wist hij één ding tamelijk zeker: de kruk tegen wie hij die dag remise moest maken, had dusdanig weinig van het schaakspel begrepen, dat dat toch echt geen probleem kon en mocht zijn.

Hij koos voor het zekerheidje, maakte de partij eenvoudig remise en werd clubkampioen. Op het moment dat hij de remiserende zet uitvoerde en zijn tegen-stander de remise aannam, hoorde hij de

kerkklokken welwillend elven luiden. Hij voelde die dag hoe hij op een bepaalde, niet nader te omschrijven manier een ander mens werd. Hij was nu een gerespecteerde meneer geworden die de beste was van zijn club. Hij voelde zich, niettegenstaande het geluk dat hij tijdens het seizoen had gehad, de terechte kampioen en een gewichtige persoonlijkheid. Het jaar daarop zou hij filosofie én wiskunde studeren en, zo stelde hij het zich voor, hij zou gróót worden: vandaag had hij bewezen dat hij de kiemen van een grote intellectuele toekomst in zich droeg. Toen hij de kampioensbeker omhoog hield en de leden zag klappen ging er een rilling door zijn gehele lijf en kreeg hij een brok in zijn keel. Ja, men kan gerust zeggen dat hij het clubkampioenschap als een symbool zag van zijn toetreding tot de intellectuele elite – althans dit dacht hij; het uitspreken zou van weinig smaak getuigen en het eerder tegenspreken. Nog die avond kreeg hij van zijn trotse vader, een reeds gepensioneerd wiskundige, een zegelring; 'primus inter pares', zo stond erin gegraveerd. "Voor je eerste grote daad", had zijn vader gezegd. Tot zijn niet geringe opluchting, kon hij zich niet aan de indruk onttrekken dat hij de juiste keus gemaakt had. Met een beetje geluk had hij juist twee vliegen in één klap geslagen. Hij zou bij *haar* een overweldigende indruk maken, want, zo dacht hij, *zij* zou toch ook de krant lezen en kennismaken van zijn van zijn..., – wat is het juiste woord – , ja, van zijn heerschappij? Met deze en andere gedachten viel Jacob de Koning in slaap en sliep als een roos, totdat drie hanen besloten om de dag te begroeten.

Die ochtend hoorde hij het. Zij was op de bewuste avond in tamelijk beschonken toestand, naar huis gegaan. Het huis had zij nooit bereikt: zij reed na een onduidelijk voorval in het kanaal waar ze enkele uren later, met het eerste ochtendlicht, levenloos uit werd gevist. Haar vriendinnen waren ontroostbaar, uit rouw, maar vooral uit schuldgevoel. "We hadden met haar mee moeten fietsen", huilden zij vol tranen. "Ze had de hele avond een afwezige indruk gemaakt – ze keek voortdurend naar de ingang, alsof ze niet goed was – en was even voor elven huiswaarts gegaan." "We hebben haar alleen laten gaan, alléén laten gaan..." Haar vriendinnen waren ontroostbaar. De jonge Jacob de Koning kon, toen hij hun triest verslag hoorde, geen woord uitbrengen, hij stond als aan de grond gespijkerd te luisteren naar deze droeve woorden, uitgesproken door veel te jonge stemmen. Jacob de Koning wilde de meisjes troosten, zeggen dat het zijn schuld was, dat *hij* verstek had laten gaan, maar hij kón niets zeggen, hij kón ze niet troostend vasthouden. Hij kon maar aan één ding denken: "terwijl ik met Kf3 remise forceerde verloor ik mijn dame".

* * *

Jacob de Koning stond aan de rand van het kanaal met het dertig jaar oude notatie-boekje in zijn handen. Hij zakte door zijn knieën en liet zijn tranen de vrije loop. En toen hij een tijdje zo zat, stak er een milde herfstwind op, die hem troostend door de grijze haren streefde. Het scheen de Koning toe dat de wind hem iets zeggen wilde, iets wat al een tijdje in zijn geest borrelde, als een zaadje dat op ontkiemen stond. Plotsklaps viel het hem in dat hij vandaag remise had kunnen maken door eeuwig schaak. Toen hij dit dacht, hoorde hij de kerkklokken elven spelen en richtte hij zijn blik omhoog, naar de sterrenhemel, een hemel die langzaam, schommelend, wiegend, dichterbij kwam, totdat alle sterren samenkwamen in twee glinsterende ogen, de ogen van de vrouw die op hem had gewacht en hem nu eeuwig schaak gaf.

HET VIERDE NOG EENS IN DE DERDE KLASSE

EEN KRAKENDE NEDERLAAG IN HENDRIK IDO AMBACHT DRIE

Het is niet verstandig om bij een uitwedstrijd echte junioren in te zetten: de kans dat ze in het holst van de nacht thuiskomen is niet aantrekkelijk. Helaas misten we bij de eerste wedstrijd ook nog twee tamelijk ervaren wedstrijdspelers: Luit Bloem en Arie Versluis ontbraken. Gerard deed mee, maar zijn partij was het eerst van de hele wedstrijd op een nederlaag uitgedraaid. Daarop nam hij wel de moeite, het verloop van de andere partijen in de gaten te houden. Na een half uurtje rapporteerde hij: " We staan niet goed." Dat bleek te kloppen. Er gingen nog zes partijen naar de Filistijnen. Daarnaast stond dan ook nog een remise van Marten. Nu kunnen we zeggen, dat Piet de Kraker, Jan Kraijestein en Jaap Smit niet van het begin af aan weggespeeld zijn, maar duidelijk verloren hebben ze wel.

EEN DUIDELIJKE NEDERLAAG TEGEN SPANGENOMMOORD ROTTERDAM VIJF

In de tweede ronde moesten we thuis iets maken tegen het achttal dat in de eerste ronde al zijn partijen gewonnen had. Binnen een half uur was Arie Versluis (met wit) gehalijnd. Een kwartiertje later stond Henk van Erk (met wit) mat op de derde rij doordat zwart met dame en toren op de tweede rij waren doorgedrongen. Nog een kwartier later vond Luit het welletjes. Jaap Smit had (met zwart) het Stauntongambiet averechts behandeld en kreeg vanaf de derde zet feitelijk geen tegenspel meer. Joran was heel wat pionnen achter en wist van het achtergeraakte hout nog wel een paard terug te halen, maar moest ervaren dat een paard niet geschikt is om pionnen aan de rand van het bord tegen te houden. Kort na de promotie van de eerste zwarte pion gaf hij op. Marten maakte na een hard en langdurig gevecht zijn tweede remise en ditmaal haalde Jan Kraijesteijn een vol punt binnen. Dat Jan Marcus na een heel aantal jaren geen wedstrijd meer gespeeld te hebben nog niet helemaal op dreef is kan niemand hem in ernst kwalijk nemen.

EEN KRAKENDE NEDERLAAG IN HENDRIK IDO AMBACHT DRIE

Het is niet verstandig om bij een uitwedstrijd echte junioren in te zetten: de kans dat ze in het holst van de nacht thuiskomen is niet aantrekkelijk. Helaas misten we bij de eerste wedstrijd ook nog twee tamelijk ervaren wedstrijdspelers: Luit Bloem en Arie Versluis ontbraken. Gerard deed mee, maar zijn partij was het eerst van de hele wedstrijd op een nederlaag uitgedraaid. Daarop nam hij wel de moeite, het verloop van de andere partijen in de gaten te houden. Na een half uurtje rapporteerde hij: " We staan niet goed." Dat bleek te kloppen. Er gingen nog zes partijen naar de Filistijnen. Daarnaast stond dan ook nog een remise van Marten. Nu kunnen we zeggen, dat Piet de Kraker, Jan Kraijestein en Jaap Smit niet van het begin af aan weggespeeld zijn, maar duidelijk verloren hebben ze wel.

EEN DUIDELIJKE NEDERLAAG TEGEN SPANGENOMMOORD ROTTERDAM VIJF

In de tweede ronde moesten we thuis iets maken tegen het achttal dat in de eerste ronde al zijn partijen gewonnen had. Binnen een half uur was Arie Versluis (met wit) gehalijnd. Een kwartiertje later stond Henk van Erk (met wit) mat op de derde rij doordat zwart met dame en toren op de tweede rij waren doorgedrongen. Nog een kwartier later vond Luit het welletjes. Jaap Smit had (met zwart) het Stauntongambiet averechts behandeld en kreeg vanaf de derde zet feitelijk geen tegenspel meer. Joran was heel wat pionnen achter en wist van het achtergeraakte hout nog wel een paard terug te halen, maar moest ervaren dat een paard niet geschikt is om pionnen aan de rand van het bord tegen te houden. Kort na de promotie van de eerste zwarte pion gaf hij op. Marten maakte na een hard en langdurig gevecht zijn tweede remise en ditmaal haalde Jan Kraijesteijn een vol punt binnen. Dat Jan Marcus na een heel aantal jaren geen wedstrijd meer gespeeld te hebben nog niet helemaal op dreef is kan niemand hem in ernst kwalijk nemen.

Jaap Smit

Gedicht van Cees Buddingh :

Bij een vroege partij van Jan Timman

'k zag je voor 't eerst Jan, bij een wedstrijd tussen
Dordrecht en Delft. Jij speelde aan 't tweede bord
tegen Leo Jansen. Je was nog maar veertien
maar al na 'n uur had Leo zo'n rood hoofd
Zelf zat ik aan bord acht. En telkens als ik
gezet had ging ik even kijken of hij
nog altijd leefde : twee pionnen achter,
maar ongelijke lopers en iets meer tijd
Je zat erbij ls een dromerig leerling beultje
haast verontschuldiging, alsof jij t'ook
graag anders had gezien, maar ja : het moest
Het was je vak , daarvoor was je gekomen
Toen Leo er toch nog remise uit goochelde
keek je eerder beteuterd dan bedroefd

WSV 3 - Groenord 1

Omdat iedereen bij WSV de uitslag al weet (1 – 8), geef ik maar een sfeerimpressie van dit treffen met daarbij alle bizarre zaken die zich rond mijn persoonsje afspeelde.

De tegenstander Groenord had dit maal van de RSB menteren het vlaggenschip mogen sturen om te proberen in Waddinxveen te winnen van het op twee na beste achttal van deze vereniging. Ja, ze doen er alles aan om maar van ons te kunnen winnen.

Tot kort voor de wedstrijd waren alle spelers beschikbaar en was er geen vuiltje aan de lucht. Maar als ik leider ben, gebeuren er altijd rare zaken rond een wedstrijd. Dus, om even voor half zeven 's avonds belde Cees Asscheman wegens ziekte af. Meteen hebben Nico en ik allerlei snode plannen bedacht die niet konden en één plan dat wel kon. Luit Bloem moet hem vervangen op bord twee. Probleem opgelost. En dat ondanks allerlei verkeerde telefoonnummers.

Bij een RSB wedstrijd ben ik altijd wat eerder om de decorstukken, te weten borden, klokken, tafels enzovoorts, klaar te zetten. Ook moeten dan altijd de consumptiebonnen voor de tegenstanders gehaald worden. Iets wat we pas 75 jaar doen. En wat gebeurt mij? Vraagt men bij de bar voor wie zijn rekening de bonnen komen. Ik was hierover dermate ontregeld dat ik maar iets heb geroepen in de trant van "doe maar op Be Fair of zo".

In de zaal gebruiken we pas een jaar of 15 altijd dezelfde opstelling bij bondswedstrijden. Komt er toch nog iemand van WSV mij vragen waar bord nummer X zich bevindt. Het scheelde een haar of ik had hem verteld dat hij een goede bar medewerker zou zijn.

Maar goed. Uiteindelijk konden we met een wedstrijd beginnen die dramatisch voor het derde afliep.

Ik was het eerste klaar. Ging een hevig gevecht aan in het koningsgambiet dat fout afliep. Veel later haalde Nico op bord drie met prachtig spel een overwinning binnen.

Op bord zes speelde Gerhard een frisse aanvallende partij maar kon het niet bolwerken. Albert aan het vierde bord speelde weer eens een spectaculaire partij, maar werd langzaam uit positie gespeeld en verloor.

Marc Baten deed wat hij kon op zeven, maar kon niet wat hij deed en verloor. Hij speelt, net als Gerhard trouwens, pas mee in de RSB, dus is het hem niet kwalijk te nemen.

Henk Erkelens speelde als een leeuw. Helaas verloor hij een pion, kwam in tijdnood en verloor.

Ondanks dat Luit een hele goede tegenstander had op het tweede bord, kon hij het lang gelijk houden. Maar uiteindelijk moest ook hij de koning omleggen.

Hetzelfde was het geval met Jan Muijt die als laatste deze avond zijn partij opgaf. 1-8.

Tussen de bovenstaande schermutselingen door sta ik naar mijn bord te kijken, waar de witte koning midden op het bord is geplaatst als teken dat wit heeft gewonnen. Iets dat al 100 jaar of zo wordt gedaan. Komt er een schaker van de opponent naast mij staan die mij de scherpe vraag stelt: "En,

hoe is deze partij afgelopen?”. U solliciteert naar een baan achter de bar vraag ik hem enthousiast. Hij bleek niet geïnteresseerd.

Hoewel we werden verpletterd is er nog geen man over boord. Het is pas de eerste wedstrijd van het seizoen en het vertoonde spel geeft hoop. Vooral dat van Nico. Dus leven we vol goede moed naar de volgende wedstrijd toe op 25 oktober tegen de Willige Dame 2 in Dordrecht.

De Willige Dame 2 – WSV 3

Heel Waddinxveen en omgeving weet al dat ons derde deze wedstrijd verloor met vijf tegen drie. Maar weinigen weten hoe de uitslag tot stand kwam. Daarin voldoet het moderne medium “internet” nou net weer niet. En omdat we niemand dit gebeuren willen onthouden, volgt hier het verslag van de strijd.

We hadden maar één invaller nodig. Dat was Henk Erkelens die al ver van te voren had afgezegd. Aat van der Spek was zo goed zijn plaats in te nemen, en verder waren we compleet.

Maandag 25 oktober vertrokken we in een colonne van twee auto's naar Dordrecht. Daar speelde De Willige Dame in een bedenkelijk etablissement met de naam “Visser's Poffertjessalon”. Het vinden van deze bruine kroeg, zo zag het er tenminste uit, vergde enige inspanning, maar werd uiteindelijk toch gevonden. De chauffeurs dumpten de teamleden voor de deur en gingen op zoek naar een parkeerplaats die na wat zoeken werd gevonden. En wel in een parkeergarage waar je de hele avond voor €1 mocht parkeren. Waar vind je dat nog tegenwoordig. Een echt schakersprijsje zal ik maar zeggen. Na een minuut of tien lopen voegden we ons bij de rest van team en kon de strijd te beginnen.

Albert Prins (bord 1) vroeg mij, om een uur of 10, of hij remise mocht maken. Dat vond ik goed en even later gaf hij op. Marc (bord 8) was ook snel uitgespeeld. Ja, als je tegenstander bijna 600 ratingpunten meer heeft moet je geen illusies hebben. Dit was te verwachten. Cees deed het uitstekend door tegen Arno Slotboom te remiseren. Gerhard (bord 6) is op weg een van onze betere schakers te worden. Hij versloeg Jaap Mol (1783) en zal volgend seizoen wel in het eerste of tweede spelen. Verder verloren Jan op bord 5 en Nico op bord 3. Op bord vier zag ik zelf kans van de heer Sandijck, winnaar van het laatste Hoteltoernooi op Guernsey, te winnen. Op dat eiland ben ik nu dus de kampioen. En dat terwijl ik er nog nooit geweest ben.

En tot slot maakte Aat remise op bord zeven, waarbij vermeld moet worden dat hij een grote voorsprong had in tijd. Maar omdat hij als laatste nog bezig was, we toch al verloren hadden en iedereen naar huis wilde, beruste hij in het halen van een half punt.

Zo verloor WSV3 met 5-3. Maar we hebben de stijgende lijn te pakken. De vorige keer verloren wij met 1-7.

WSV 3 – 't Springend Peert 1

Er zit vooruitgang in ons derde team. Na de eerste wedstrijd met 1-7 verloren te hebben werd de tweede met maar met 5-3 verloren. En op 18 november jongsleden was het dan zover. Het hoogtepunt van dit seizoen tot nu toe. Een 4-4 tegen 't Springend Peert 1 uit 's Gravendeel. We hadden een heus wedstrijd punt behaald. Er werd meteen besloten dat elk teamlid het punt een week lang thuis mocht hebben om het door vrienden en kennissen te laten bewonderen. Dit fraaie punt kwam ongeveer als volgt tot stand.

Nico, aan bord twee, maakte een foutje en moest al snel opgeven. Ik won kort daarna door een kleine onnauwkeurigheid van mijn tegenstrever. Het was dus al snel 1-1.

Precies zoals in onze vorige wedstrijd vroeg Albert Prins mij of hij remise mocht maken. Ik antwoordde, net als toen, dat het goed was en wat later gaf Albert op. Net als in de vorige wedstrijd overigens.

Toen later op de avond ook Cees Asscherman zijn koning moest omleggen, begon de situatie nijpend te worden voor ons. Van een 1-3 achterstand wordt je niet echt vrolijk. Gelukkig hadden we als invaller voor Marc Baten, Aat van der Spek kunnen regelen die helemaal in zijn element was met zo'n stelling waarin je heel erg nauwkeurig moet spelen. En dat hij dat kan weet ik van een van de dieptepunten uit mijn schaakervaring toen ik tegen hem speelde en verloor. Aat won en de stand werd enigszins dragelijk met 2-3.

Op dat moment had Henk Erkelens een stuk tegen twee pionnen voor, Gerhard een paard voor een pion en Jan Muijter zelfs een dame voor een toren. Natuurlijk had ik toen het idee dat we weleens zouden kunnen gaan winnen. Maar helaas, het liep iets anders.

De partij van Jan liep ongeveer als volgt. In het begin stond hij zo slecht dat hij waarschijnlijk zou verliezen. Toen verschalkte hij de dame van zijn opponent en stond glad gewonnen. Daarna gaf hij, net voordat hij mat gezet zou worden, op. Schaken is soms een op en neergaande strijd zullen we maar zeggen.

Ons talent Gerhard had veel druk in de stelling opgebouwd en die tevens zo ingewikkeld gemaakt dat zijn tegenstrever zeeën van tijd verbruikte. Voor de eerlijkheid moet hierbij vermeld worden dat onze matador ook voor stond in materiaal. Uiteindelijk won hij omdat de vlag van zijn opponent viel.

Nu stonden we nog maar met 3-4 achter en kwam alles aan op het achtste bord waar Henk Erkelens speelde. Dat hadden we allemaal in de gaten, en daarom stonden we daar met z'n veertien omheen. Henk stond beter, maar aan het eind van de avond als de vermoeidheid mee gaat spelen weet je het maar nooit. Maar dit keer bracht hij het kunstje tot een goed einde. Eindstand 4-4.

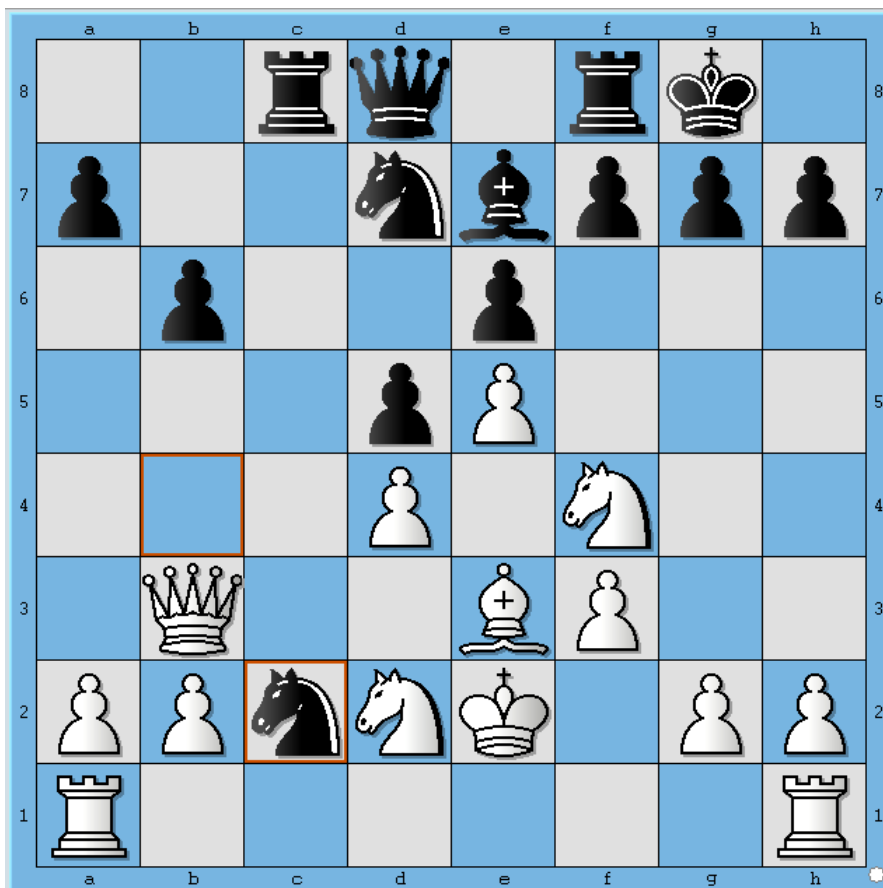
En omdat ik teamleider ben, mocht ik als eerste het punt meenemen, dat deze week te bewonderen is op mijn schoorsteenmantel.

Henk Stam.

Lekker positioneel

Op 14 oktober 2010 speelde ons tweede team tegen Hendrik Ido Ambacht I. Omdat ik mij in R.S.B. - verband voor uitwedstrijden niet beschikbaar heb gesteld, kon ik aan het eerste bord invallen. Mijn tegenstander was een (in mijn ogen) tamelijk jong persoon, die graag wilde aanvallen. Zoals bekend heb ik met die instelling weinig problemen. De partij:

Wit : Xander van Doorn   Zwart; Eduard Philipse **1. e4 e6 ; 2. d4 d5 ; 3. Le3 Pf6 ; 4. f3 Le7** (Ik wilde absoluut geen pion winnen, met als gevolg een open stelling met behoorlijke compensatie voor wit) **5. Ld3 0-0 ; 6. c3 b6 ; 7. Dc2 La6 ; 8. Pd2 c5 ; 9. e5 Lxd3 ; 10. Dxd3 Pfd7 ; 11. Ph3 Pc6** . De eventuele witte aanvalsmogelijkheden zijn nu geneutraliseerd. Nu maar eens kijken of er iets meer inzit. **12. Pf4 cxd4 ; 13. cxd4 Pb4 ; 14. Db3 Tc8 ; 15. Ke2 Pc2 ;**

Hierna verwachtte ik natuurlijk Tc1. Tot mijn verbazing speelde hij echter: **16. Tag1 Lg5 ; 17. g3 De7 ; 18. Lf2 Tc6 ; 19. Pd3** (er dreigt nu f4, zodat slaan verplicht is) .. **Lxd2 ; 20. Kxd2 Tc4 ; 21. Tc1 Pxd4 ; 22. Lxd4 Txd4** ; Als wit nu Ke3 speelt, dan moet de Toren naar c4. Na afruil is de stelling dan volkomen gelijk. Mijn opponent wilde echter hoe dan ook aanvallen en koos voor een foutieve zet, namelijk: **23. Tc7 ? Dd8 24. Dc3 Pxe5** ; Na Dxd4 volgt een leuk schaakje op f3! **25. Ke3 Txd3** en door wit opgegeven.

Eduard Philipse

Mijn schaaktoernooien 2010.

Traditiegetrouw als ik (soms) ben ook aan het einde van dit jaar weer een overzicht van de schaaktoernooien van dit jaar.

Bij Corus, dat in 2011 "Tata steel chess tournament" gaat heten heb ik weer meegedaan aan de dagkampen in de week. Natuurlijk ben ik in de week daarna nog wel een dagje gaan kijken hoe de grote jongens (en meisjes) het er vanaf brachten, maar de tienkampen zie ik vooralsnog niet zitten vanwege het heen-en-weer rijden. En ik heb ook in de directe omgeving van Wijk aan zee nog geen geschikt onderkomen kunnen vinden waar wij tegen een redelijke prijs zouden kunnen verblijven.

Het toernooi heeft geen schokkend effect gehad. Met 1½ punt uit 3 partijen en een TPR van 1532 was ik matig tevreden.

De zomertoernooien geven mij de laatste jaren wat minder voldoening. Enerzijds omdat ik als het mooi weer is toch liever ga fietsen of kamperen en anderzijds omdat het mij toch wel steeds meer energie gaat kosten als het warm weer is. Daarom heb ik dit jaar een keuze gemaakt en heb het open kampioenschap van Dieren laten vallen. Ook het persoonlijk kampioenschap van de RSB kwam in de planning van onze vakanties niet uit, zodat Bilderberg resteerde. Dat blijft toch altijd een bijzonder toernooi. In de eerste plaats vanwege de accommodatie. Verder dat het kan worden gecombineerd met kamperen en in de derde plaats omdat het denkniveau van de deelnemers, net als van mij, vanwege de gestelde leeftijdseis van 50 jaar geleidelijk wat afneemt. Die snelle jeugdspelers die per jaar zo een 100 tot 200 elo-punten stijgen kom je daar niet tegen. Bovendien bevat de groepsindeling van 12 mensen met ongeveer dezelfde rating ook prima. Mijn rating was op dat moment 1557.

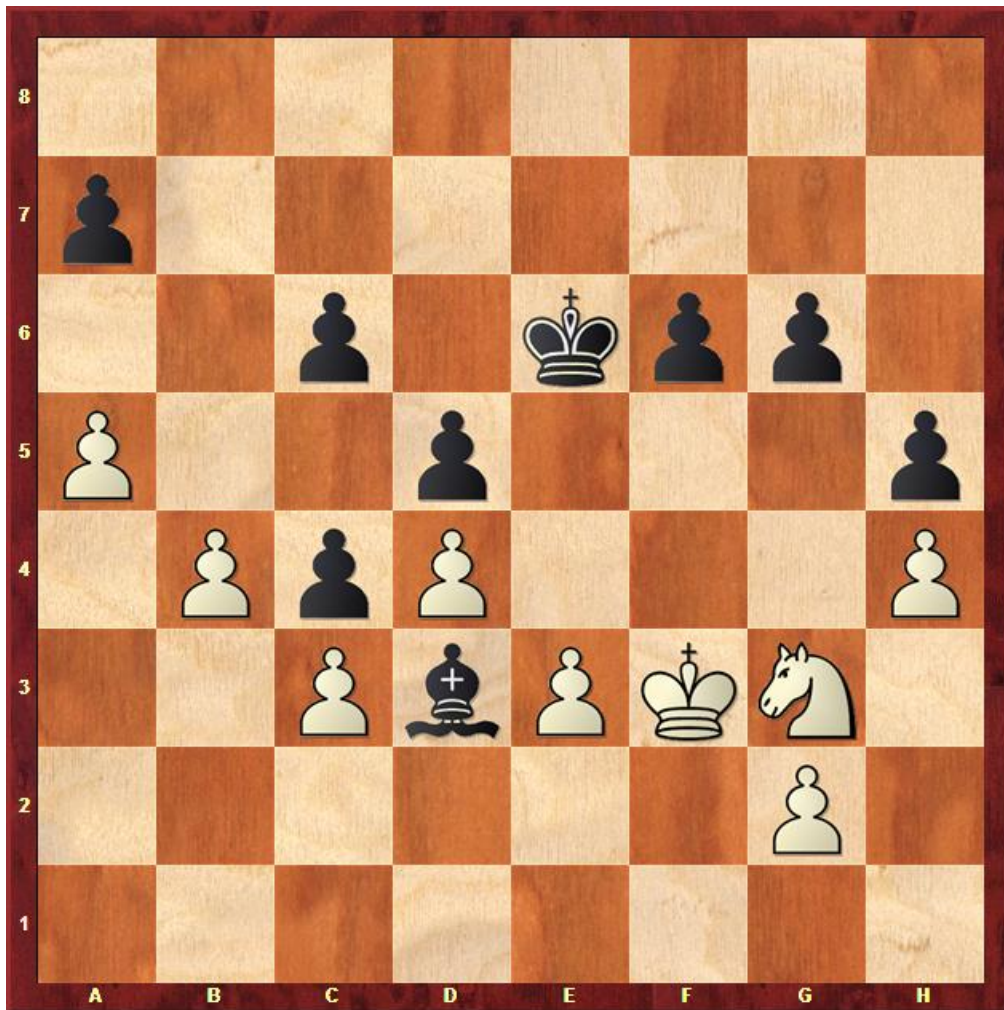
De eerste partij met zwart tegen de uiteindelijke groepswinnaar Victor Simons (1527). Zijn score was uiteindelijk 4½ punt met een TPR van 1916. Die halve kwam niet door mij. In een enerverende partij met wisselende kansen moest ik na 97 zetten een pion laten promoveren.

Als je mee wilt doen voor de prijzen moet je dan de tweede dag wel winnen. Ik moest tegen Gerrit Butterman, een mij bekende tegenstander uit het Westland. De partij verliep als volgt:

Henk Erkelens (1557) - Gerrit Butterman (1546) [C01]

Bilderberg (2), 2010

1.e4 e6 2.d4 d5 3.exd5 exd5 4.Bb5+ c6 5.Ba4 Bd6 6.Qe2+ Qe7 7.Bg5 Qxe2+ 8.Nxe2 f6 9.Bh4 Ne7 10.Bg3 Nf5 11.Bxd6 Nxd6 12.0-0 b5 13.Bb3 Bf5 14.Re1 Kf7 15.Nd2 Nd7 16.c3 Nb6 17.Ng3 Bg6 18.Re3 [18.Nde4 Bxe4 19.Nxe4 Nxe4 20.Rxe4 a5] 18...Ndc4 19.Nxc4 Nxc4 20.Bxc4 bxc4 000 > ik had de ruil positiever ingeschat 21.b4 Rhe8 22.Rae1 Rxe3 23.Rxe3 Re8 24.a4 Rxe3 25.fxe3 -028 25...Bc2 26.a5 g6 -047; 33-34 27.Kf2 Ke6 28.Kf3 Bd1+ 29.Kf2 [29.Kf4 g5# gelukkig net gezien: het plan was natuurlijk K naar voren] 29...Bc2 30.h3 h6 31.Ke2 h5 32.h4 Bf5 33.Kf3 000 33...Bd3 met remisevoorstel ([diagram 1](#)).

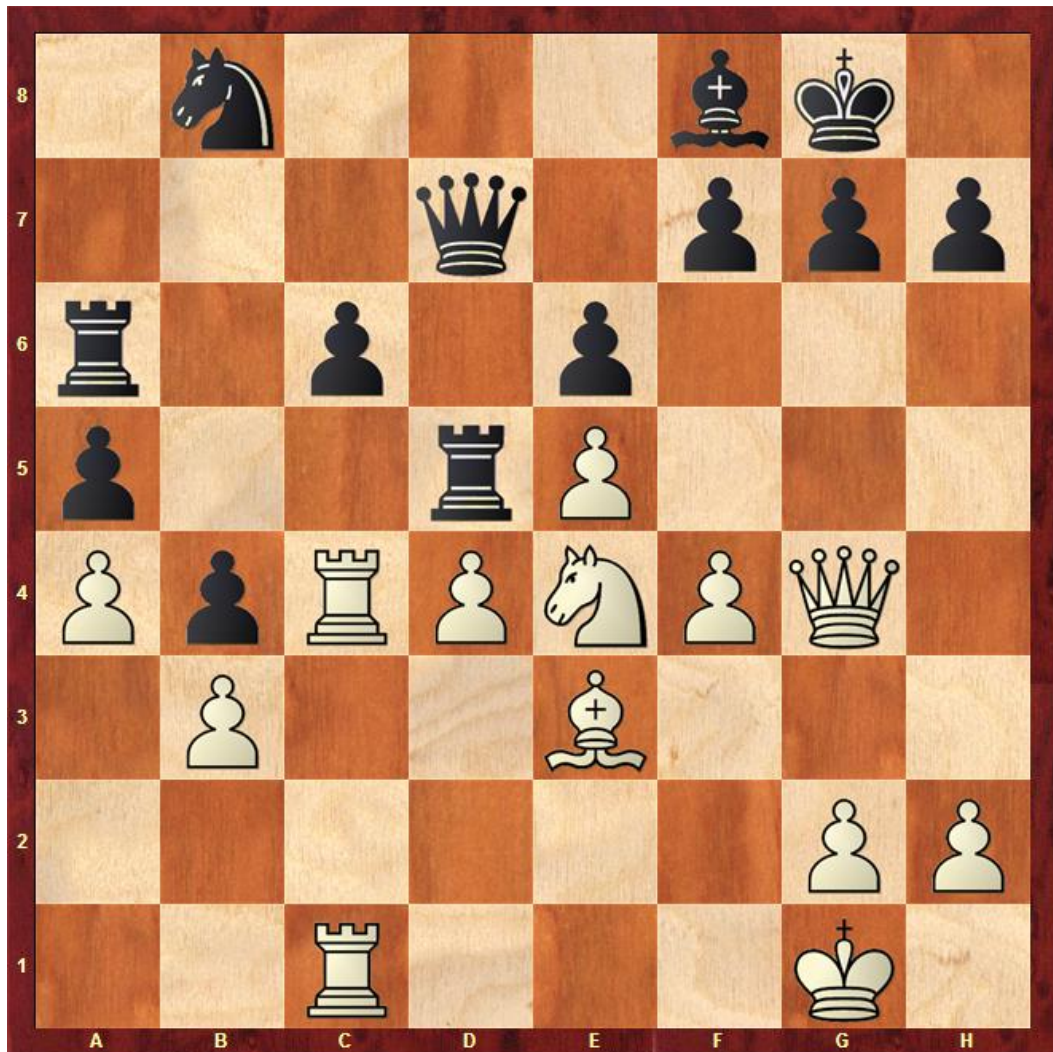
Ik vond dat ik positioneel beter stond en accepteerde het dus niet, vooral omdat ik dacht erop of eronder. Remise kan altijd nog. **34.Kf4 Bc2 35.Nf1 Bf5 36.Nd2** 019; ik had weer een plan **36...Bd3 37.g4 hxg4 38.Kxg4 Bf5+ 39.Kf4 Bd3 40.Nf3** -022 **40...Be4 41.Nh2 Bg2 42.Ng4 Be4 43.Nf2 Bc2 44.Nh1 Kf7 45.Ng3 Ke6 46.e4 g5+** 038 [46...dxe4 47.Nxe4 Bxe4 48.Kxe4 a6 000] **47.hxg5 fxg5+ 48.Kxg5** 069 **48...dxe4 49.Kf4 Kd5 50.Nf5 Ke6 51.Ne3 Bd3 52.Ng4 Bc2 53.Ne5 Kd5 54.Ng4 Bd3 55.Nf6+ Kd6 56.Nxe4+ Bxe4 57.Kxe4 a6** 525 **58.Kf3** 388 [58.d5 cxd5+ 59.Kd4 Kc6 60.Ke5 d4 61.Kxd4 Kd6 62.Kxc4;

[58.d5 cxd5+ 59.Kd4 Ke6 60.b5] **58...Kd5 59.Kf4 Ke6 60.Kg5 Kd5 61.Kf5 Kd6 62.Kf4 Kd5 63.Ke3 Ke6 64.Kf2 Kd5 65.Kf3 Ke6 66.Ke4 Kd6 67.d5 cxd5+ 68.Kd4 Kc6 69.Ke5 d4 70.Kxd4 Kb5 71.Kd5** 1-0

Hij had wel wat eerder kunnen opgeven, maar ik bleef rustig en had een goed plan en geen tijdnood. Ik was in ieder geval van die 0 af.

Woensdags tegen Hendrik van Buren (1547). Het was mij er veel aan gelegen om te winnen. Natuurlijk om mee te blijven doen in de poule, want alleen Simons had nog maar 2 punten. Maar ook omdat zijn vriend Henk Kuiphof, de directeur van het toernooi, hem als gelijkwaardige typeerde, terwijl Henk nog altijd een rating van tegen de 1700 heeft. De strijd ging helemaal gelijk op tot de 25^e

zet. Volkomen onnodig zette ik mijn D op d7 (diagram 2). Toen ik hem los liet zag ik het. Meteen opgegeven.

Na de tegenvaller van de vorige dag moest ik met zwart tegen Jelle Bottema (1537), mijn buurman van de blokhut in Laag Soeren van "Dieren" vorig jaar. Redenen genoeg om van beide zijden gebrand te zijn op de overwinning. Toen hij in de stelling (diagram 3) **36.Nxe3** speelde was het uit. **36.Kg1 Nd5** **37.Qh5** zou nog mogelijk zijn geweest. Maar ik speelde **36...Nd5** 0-1 dus.

Met 50% de laatste ronde in. Het werd een moeizame partij, vooral omdat ik door het voor mij vroege aanvangstijdstip me niet helemaal fit voelde. Na 54 zetten moest ik capituleren. Met een TPR van 1476 was het toernooi dus een beetje teleurstellend. Maar we hebben heerlijk gekampeerd op de camping De Bilderberg en een heel leuke schaakweek gehad. We waren op dit toernooi met drie clubgenoten (Wim van der Hoek, Jaap Smit). Voor wie de 50 is gepasseerd en er lekker een weekje tussenuit wil een aanrader, zowel als je in het hotel wilt of een vervent kampeerder bent.

In het najaar is het sinds 1998 al de vaste prik om naar Hoogeveen af te reizen. Hoewel ik er niet veel anders van heb gemerkt dan de naamgeving is het inmiddels al "mijn" derde sponsor. Na VAM en Essent betaalt Univé voor de tweede keer de Kroongroep en een paar Oost-Europese topschakers in de Open groep. Dit jaar speelden in de Kroongroep Shirov, Tiviakov, Vachier-Lagrave en de opkomende Anish Giri. Zoals uit het verslag dat op de toernooisite staat is te lezen was op de eindzege van Vachier-Lagrave met een vol punt voorsprong op Shirov valt hoegenaamd niets af te dingen. De Franse wereldjeugdkampioen van 2009 was geen moment in gevaar en won drie partijen van uitstekend niveau. Het beslissende moment van het toernooi was zijn zege op Shirov in de vierde

ronde, die van de kenners terecht de hoogste lof kreeg. Ik speelde weer in de amateurgroep I. Met een speltempo van twee uur voor de eerste 40 zetten bevalt mij dit uitstekend. Het resultaat aan het eind zou echter anders doen vermoeden. Met 3 punten uit 9 wedstrijden en een TPR van 1442 was ik bepaald niet tevreden. Mijn doelstelling was wel 3 punten, maar de wijze waarop die punten zijn vergaard en de partijen die ik heb laten weglopen zijn de redenen voor enige ontevredenheid. Mijn winstpartijen behaalde ik tegen Samuel Roland (944) heel gemakkelijk en Eveline Faber (898) met veel moeite. Zij stond zelfs in het middenspel beter. Alleen met de winst tegen Henk Seinen (1523) was ik tevreden. Allereerst voor de manier waarop en verder omdat ik Henk als een betere schaker dan mezelf beschouw. Dit blijkt zowel uit onze onderlinge score als uit het feit dat Henk altijd een goede 1600-speler is geweest met enige jaren in de 1700 sferen. De partij verliep als volgt:

Henk Erkelens (1543) - Henk Seinen (1523) [B54]

1.e4 c5 2.Nf3 d6 3.d4 cxd4 4.Nxd4 Nc6 5.Bb5 Bd7 6.Nc3 Nf6 7.Bg5 e6 8.Qd2 Be7 9.f3 a6 10.Nxc6 bxc6 11.Bd3 h6 12.Bh4 0-0 13.g4 g5 14.Bg3 e5 15.h4 Nh7 16.Qh2 Kg7 17.hxg5 Bxg5 18.Bh4 Rh8 19.Ne2 Qb6 20.b3 Qe3 21.Qf2 Qd2+ met remisevoorstel (uit angst?) zie diagram 4

Dit is toch geen stelling om remise te maken, zeker niet als je wilt winnen. **22.Kf1 Qe3 23.Bxg5 Qxf2+ 24.Kxf2 Nxc6 25.Ng3 a5 26.Rad1 Rae8 27.Bc4 d5 28.exd5 e4 29.fxe4 Bxg4 30.Rde1 cxd5 31.Bxd5**

Re5 32.c4 Rhe8 33.a3 Nf3 34.Rb1 Ng5 35.Rhe1 h5 36.Rh1 Kg6 37.b4 a4 38.b5 Bf3 39.Rh4 Nxe4+ 40.Bxe4+ Bxe4 41.Rxe4 Rxe4 42.Nxe4 Rxe4 43.b6 Re8 44.b7 Rb8 45.c5 1-0

De verliespartijen waren tegen Marcel Struik (1806), Daniëlle Talmon (1705), Leon Steijvers (1663), Gerard Burgers (1658), Ferry Weverling (1779) en Siem van Eijk (1686). Marcel, eigenlijk een 1900-speler, was gewoon te sterk. In een CaroKann maakte ik een foutje, verloor een pion en daarmee de partij. De partij tegen Daniëlle ging gelijk op, maar op de 32^e zet offerde zij een P voor aanval. Ik had niet gezien dat die doorsloeg. Leon en Gerard waren oude bekenden. Tegen Leon had ik een 50%-score en van Gerard had ik vorig jaar gewonnen. Beiden waren erop gebrand om wraak op mij te nemen. Het waren twee mooie partijen, waarbij ik langzamerhand werd weggedrukt. Ik had er een goed gevoel van en moet ruiterslijk toegeven dat ik niet secuur genoeg heb gespeeld en zij kleine voordeeltjes op een uitstekende wijze hebben benut. Tegen Ferry heb ik nog de 41^e zet kunnen bereiken, maar toch tegen de tijdcontrole de beslissende fout gemaakt. Op de laatste dag verloor ik in de opening tegen Siem een stuk. Hoewel ik nog wat spartelde zag ik er na een aantal zetten geen heil meer in. Jammer, want even rustiger kijken en dan was het niet nodig geweest.

Ondanks het resultaat heb ik weer een prachtig toernooi gehad. Ook Ria heeft genoten, omdat we weer de bungalow van onze buurtbewoners in Anholt konden huren, vanwaar zij, ondanks het wat mindere weer, heerlijk in de omgeving heeft gewandeld. En uiteraard hebben we weer een keer heerlijk gedineerd in het Olde Posthuus, waar ook de schaakgrootmeesters één keer tijdens het toernooi komen dineren. Als je in de omgeving bent voorwaar een aanrader.

Hoewel het aanvankelijk de bedoeling was om tussen kerst en oudejaarsdag in Groningen te gaan schaken zit dat er wegens ziekte van mijn geliefde echtgenote niet in. We zullen dus tot het Tata-toernooi (wat een naam; wel even wennen) moeten wachten.

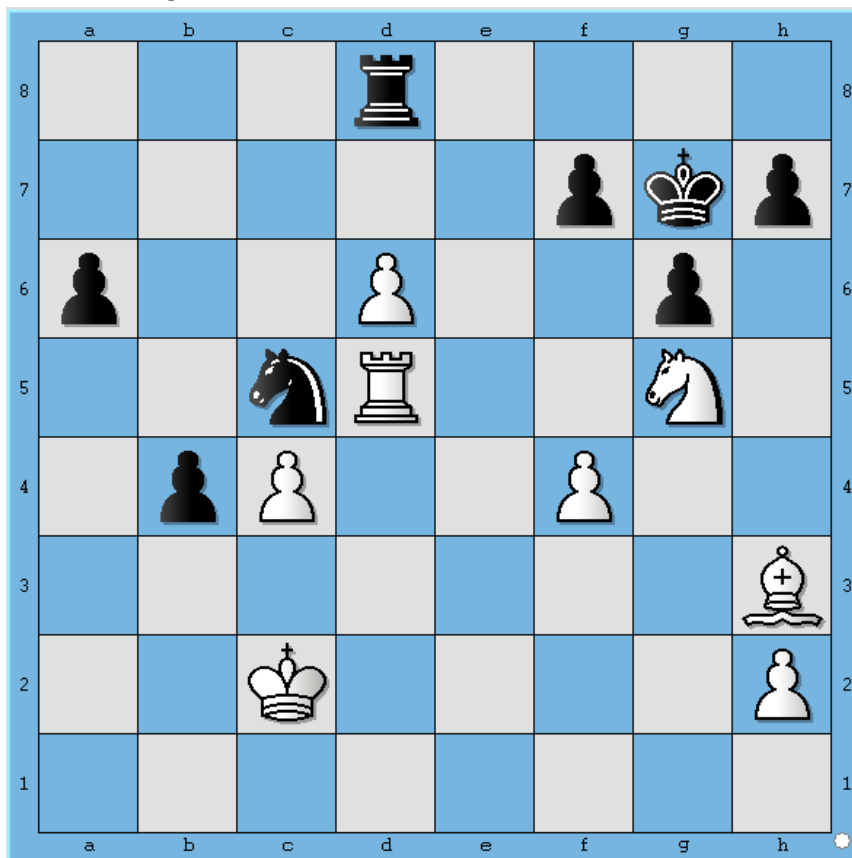
Henk Erkelens

Partijen in Dieren

In de eerste ronde was mijn tegenstander voorzien van een rating even boven de 1600. Kennelijk had hij wel eens van het gambiet van From gehoord, maar zijn stelling werd daar niet overwegend van. Na een dikke veertig zetten was ik een pion achter geraakt, maar een licht stuk voor. In principe moest dat voor wit gewonnen zijn.

Jan van Willigen

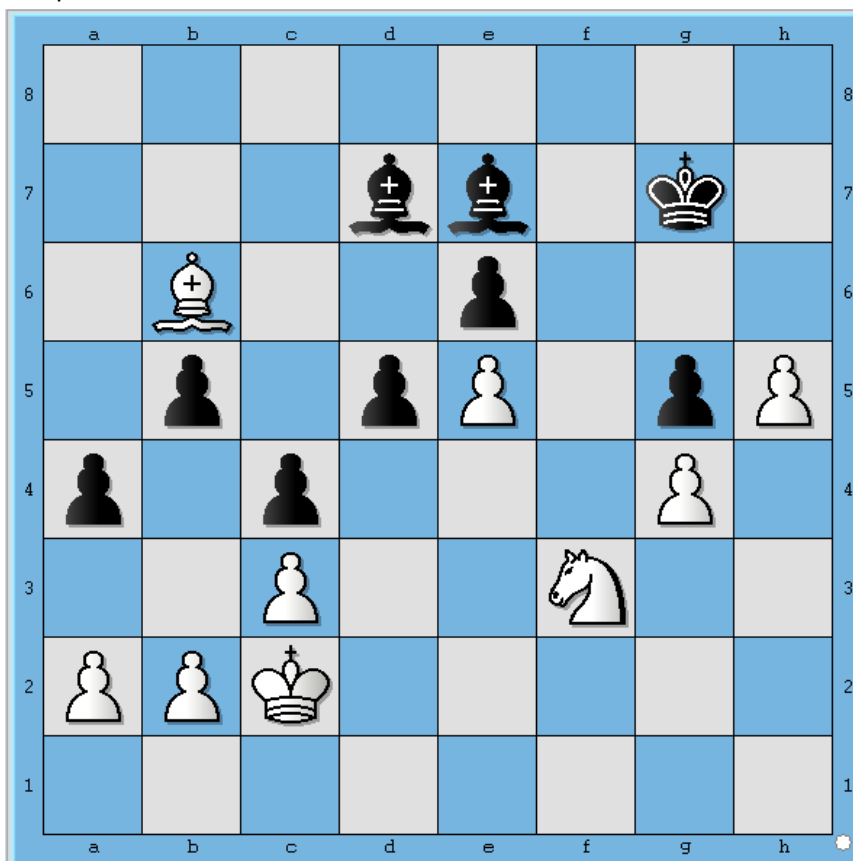

Jaap Smit

Zwart had blijkbaar geen trek om het paard van C5 weg te halen en "dekte" het dus met zijn toren door 46 ...Td8-c8 te spelen. Maar om zoiets te verhinderen stond nu juist de witte looper op h3. Uiteraard sloeg wit de toren van het bord en daarmee was de eerste partij van de witspeler binnen.

In de tweede ronde ontmoette ik een speler uit De Bilt, Henri van Duijl, met een rating van 1632. Na 32 zetten stond er het volgende op het bord.

Jaap Smit

Henri van Duijl

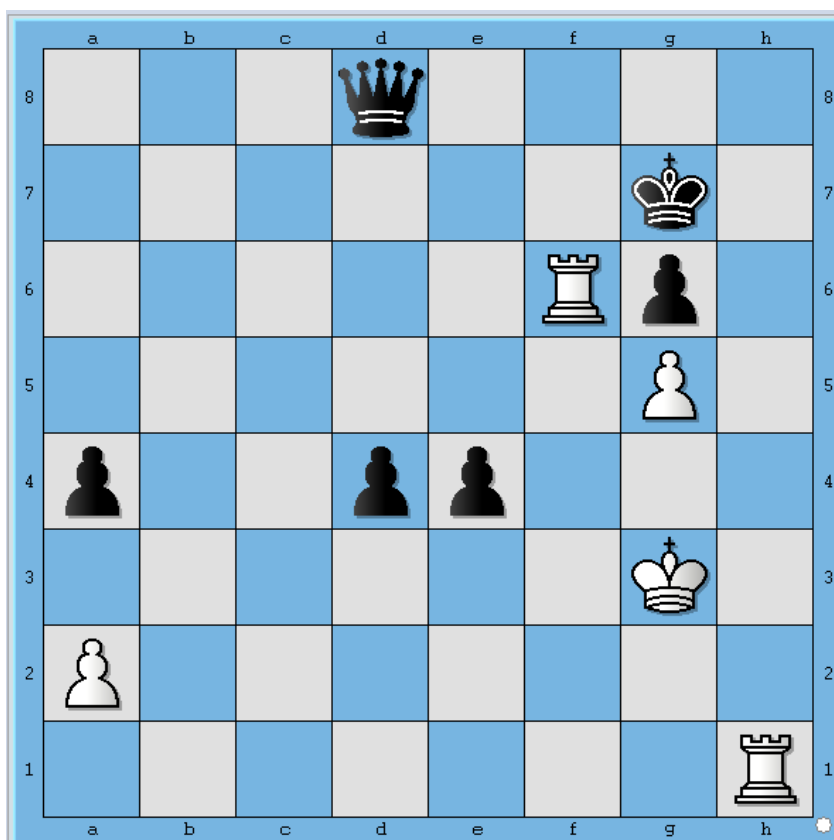
33. Lb6 - e3, Kg7 - h6 en biedt remise aan.
34. b2-b3, Le7 - d8
35. Le3 - c5, Ld7 - e8
36. Lc5 - f8+, Kh6-h7
37. Pf3-d4, Le8 - d7
38. b3 x a4, b5 x a4
39. Lf8 - d6, Kh7 - g7
40. Kc2 - b2, Ld8 - b6
41. Pd4 - f3, Lb6 - e3
42. Kb2 - a3, Le3 - c1+
43. Ka3 -b4, Lc1 - e3
44. Ld6 -e7, Kg7 - h6
45. Le7 - f6, Ld7 - e8
46. Pf3 - d4, Le3 x d4
47. c3 x d4, en nu heeft zwart een gedekte vrijpion, waarmee hij nog niet veel opschiet.
47. , Le8 x h5, wat technisch een stukoffer is.
48. g4 x h5, Kh6 x h5

49. Kb4 - c3, g5 - g4. Het was misschien slimmer geweest, als wit de g - pion alvast had opgeruimd. Nu moet de koning maar zien, hoe hij de beide zwarte vrijpionnen stopt.
50. Kc3 - d2, g4 - g3
51. Kd2 - e2, Kh5 - g4
52. Lf6 - e7, Kg4 - h3
53. Ke2 - f1, Kh3 - h2 en wit geeft op.

Tijdens de partij en ook later heb ik me afgevraagd, of de witte koning meer bereikt had door 49. Kb4 x a4 te spelen en dan via a3 naar de b-lijn te keren. In dat geval komt de witte a - pion een heel eind naar zijn promotieveld en het is nog maar de vraag of de zwarte dame op tijd ontstaat om de promotie te verhinderen. Het lijkt me wel zeker, dat wit nodeloos veel aan de zwarte overwinning heeft bijgedragen.

DE TSJIGORINVARIANT

In de zestig jaar, dat ik me met schaken bezig houdt, is het een vaste gewoonte geworden om (in navolging van Tarrasch) Frans te spelen. In al die jaren heeft nog nooit iemand geprobeerd me op de Tsjigorinvariant te trakteren. Maar in de achtste ronde gebeurde het. Kennelijk was de witspeler niet helemaal bij de les, want al vroeg in de partij schoot hij er een pion bij in. Nu is het vrij algemeen bekend dat winst van een pion niet volautomatisch tot winst van de partij leidt. De partij duurde lang: ruim zestig zetten, en andermaal maakte mijn tegenstander zijn hogere rating beslist niet waar. Na de zestigste zet was dit de stelling.

Jan Zonneveld 1550

61. Th1 - h6, Dd8 x f6
62. g5 x f6, Kg7 x h6
63. Kg3 - f4, e4 -e3
64. Kf4 - f3, g6 - g5
65. Kf3 - e4, Kh6 - g6
66. Ke4 xd4, e3 -e2 en wit geeft op.

DE NEGENDE PARTIJ

De negende partij heeft nogal de ronde gedaan. In veel toernooien is het de gewoonte, dat de laatste ronde een paar uur eerder begint: dan kunnen de buitenlanders tijdig naar huis. De mededeling over dat aanvangsuur stond in het programmaboekje en was trouwens op de voorlaatste dag in het Nederlands en in het Engels naar mijn mening duidelijk verstaanbaar bekend gemaakt. Mijn beoogde tegenstander had een wat hogere rating dan ik: 1550 tegen 1399. Aangezien ik geacht werd met wit te spelen, zette ik mijn eigen klok aan, verplaatste de f - pion naar f4 en zette de klok van zwart aan. Ruim een uur later schijnt mij beoogde tegenstander alsnog in de toernooizaal geweest te zijn en heeft blijkbaar aan de wedstrijdleader gezegd, dat hij van het vervroegde aanvangsuur niets geweten had. Overigens heeft hij twee Nederlandse voornamen en een Nederlandse familienaam. Technisch heb ik kennelijk de partij gewonnen door tijdsoverschrijding van de zwartspeler.

EN WAT VOOR RATING LEVERT DAT ALLEMAAL OP?

Dat is een aardige vraag. Bij het begin van het toernooi in Oosterbeek was mijn rating volgens de KNSB wel 1399 punten. Mijn prestaties daar waren nogal beneden de middelmaat, maar in Dieren ging het heel wat beter. Een telefoongesprek met het bondsbureau in Haarlem leverde de mededeling, dat ik 1366 had. De resultaten van Dieren waren nog niet verwerkt. Dat kan wel kloppen: er waren daar zowat 540 deelnemers en als er dan na 5 augustus een paar mensen die met de verwerking te maken hebben vakantie nemen, kan je op het adresstrookje van het augustusnummer geen wonderen verwachten. Maar vandaag is het 28 oktober en in de inmiddels bijna twee verstreken maanden zou je denken, dat Dieren verwerkt kan zijn. Toch staat er op het adresstrookje nog steeds 1366. Een telefoongesprek met het bondsbureau leverde me vandaag het telefoonnummer op van de "rating - commissaris, die overdag werkt, voor de kleine poppedijne en voor de grote bimbam. Of de commissaris het voor de clubavond voor elkaar krijgt me nog van zakelijke informatie te voorzien? Misjien wel, misjien niet, zoals de trainer van de Taaie Tijgers het meestal uitdrukt. Blijkbaar is de heer commissaris uitstekend van gereedschappen voorzien : zojuist deelt hij me mee, dat mijn rating per 1 november zal liggen op 1403 ratingpunten op basis van 4 wedstrijdpunten uit 8 partijen in de wedstrijd te Dieren.

Jaap Smit

MATERIAAL WSV

Als WSV hebben wij een materiaalcommissie bestaande uit Arie Versluis en Gerard Torenbeek.

Namens hen wil ik toch de aandacht vestigen op het volgende.

Als vereniging willen we andere verenigingen graag helpen. Dat doen we onder andere door zo nu en dan complete schaakspellen aan zusterverenigingen uit te lenen zodat ze een toernooi kunnen houden.

De afspraak is dat deze spellen ALLEEN via Arie of Gerard uitgeleend worden.

Op deze manier houden zij zicht op wie wat heeft geleend en hoe het terug komt.

Dus mocht iemand spullen willen lenen, geen enkel probleem maar verwijs een ieder naar Arie of Gerard.

Voor zover het jullie nog niet wisten maar het bestuur heeft 11 nieuwe digitale klokken aangeschaft. Deze liggen nu in de kast en het voorstel van de materiaal commissie is om deze klokken enkel te gebruiken bij de RSB wedstrijden.

Namens de materiaalcommissie,

Barthold.

Reglement bekercompetitie WSV 2010 - 2011

1. De bekercompetitie (BC) is een knock-out-systeem: de winnaar gaat door, de verliezer is uitgeschakeld
2. Partijen voor de BC worden gespeeld op de reguliere speelavonden van de i.c. in onze eigen speellocatie. Deelnemers aan de BC spelen die avond dus niet voor de i.c. Elke deelnemer ontvangt wel punten als was het een wedstrijd voor de i.c.

Een eventuele barrage (zie punt 6) telt niet mee voor de puntentelling i.c.
3. Afhankelijk van het RSB-speelschema worden de speelavonden voor de BC vastgelegd in de schaakkalender van WSV.

Mocht een deelnemer op de betreffende datum verhinderd zijn, dan wordt de partij automatisch naar de volgende week verschoven. Eventueel kan in overleg met de wedstrijdleider een nieuwe datum vastgesteld worden. Vooruitspelen mag ook.
4. Er worden in totaal 6 ronden gespeeld. Voor de eerste ronde wordt een aantal deelnemers vrijgeloot, zodat er voor de tweede ronde 32 spelers overblijven.
5. Er wordt gespeeld volgens de FIDE regels in ons gebruikelijke speltempo (zie artikel 2 van het Reglement interne competitie). De uitslag van de bekerpartij is bepalend voor het aantal te verdienen punten voor de i.c.
6. Bij remise wordt er een barrage gespeeld. Deze wordt gespeeld volgens de snelschaakregels. De spelers wisselen van kleur. Het speltempo is 10 minuten per speler voor de eerste partij. Indien deze partij eveneens in remise eindigt, wordt een zogenaamde Armageddon-partij gespeeld. De kleuren voor deze partij worden geloot en ook deze partij wordt gespeeld volgens de snelschaak regels. De bijzondere regels van deze partij zijn :
  - het speltempo is 5 minuten voor wit en 4 minuten voor zwart;
  - indien de wit speler wint, is deze door naar de volgende ronde;
  - indien het remise wordt of de zwart speler wint, is deze door naar de volgende ronde.
  -Voor de duidelijkheid (alleen bij een barrage) :
  - een stuk aanraken is dat stuk zetten;
  - een zet is voltooid als de klok is ingedrukt;
  - 2 gevallen vlaggen is remise;
  - zonder winstpotentieel kun je niet winnen door tijdoverschrijding van je tegenstander;
  - bij een onreglementaire zet mag je winst claimen (nadat je tegenstander de klok heeft ingedrukt).
7. Paring geschiedt door loting na afloop van de voorafgaande bekerronde.

8. Deelname aan de bekercompetitie is niet verplicht.

Aan het begin van het seizoen zal de wedstrijdleader inventariseren wie wil meedoen.

9. In gevallen waarin dit reglement niet voorziet beslist de wedstrijdleader.

10. Bij verschil van mening met de wedstrijdleader over een door hem genomen beslissing is beroep bij het bestuur van de vereniging mogelijk.

Copyright (C) 1999 Eric Freeman

Reglement interne competitie WSV 2010 - 2011

1. Partijen voor de interne competitie (i.c.) worden gespeeld op donderdagavond in het Anne Frank Centrum volgens een door de wedstrijdleader opgesteld speelschema. Om 20.15 uur wordt gestart met spelen. Er wordt gespeeld volgens het FIDE-reglement.
2. Het speltempo is 105 minuten per speler voor de gehele partij. Wanneer een speler minder dan 5 minuten over heeft op zijn klok, dan is hij voor het restant van de partij niet verplicht te noteren. De hierbij van toepassing zijnde aanvullende spelregels zijn overeenkomstig het competitie-reglement van de RSB.

Voor het meten van de bedenktijd kunnen zowel analoge als digitale klokken worden ingezet. Analoge klokken dienen bij aanvang van de partij te worden afgesteld op 4.15 uur. Digitale klokken dienen ingesteld te worden op een periode van 1.45 uur (instelling 3).

Partijen tegen jeugdleden worden in een tempo van 75 minuten per speler gespeeld. Bij dit speltempo de analoge klokken bij aanvang op 4.45 uur zetten en de digitale klokken instellen op 1.15 uur.

3. Voor de paring van de spelers wordt gebruik gemaakt van het computerprogramma KEIZER van H. ten Bos. Dit programma houdt rekening met de plaats op de ranglijst van de spelers, de kleurverdeling en de alternering (bijv: de laatste 3 partijen met zwart gespeeld geeft meer kans op een partij met wit.)

Na 20.15 uur is het mogelijk dat de wedstrijdleader gaat herindelen als nog niet iedereen aanwezig is. Dit om te voorkomen dat iemand meerdere keren zonder tegenstander zit.

4. Aan het begin van het nieuwe seizoen wordt een ranglijst opgesteld. De startpositie van een speler op deze ranglijst wordt door loting bepaald op de eerste speelavond van het nieuwe seizoen. De bovenste speler is 100 punten waard, de tweede 99, enz.
5. Puntenwaardering:
  - Bij winst krijgt je de punten die de tegenstander die ronde waard is.
  - Bij remise krijg je de helft van de waarde van je tegenstander.
  - Bij verlies krijg je geen punten.
  - Als je niet speelt voor de i.c. omdat je diezelfde week RSB-competitiewedstrijd speelt of een RSB-bekercompetitiewedstrijd krijg je 2/3 van je eigen waarde.
  - Bij deelname aan de WSV-bekercompetitie krijg je punten toegekend of het een i.c.wedstrijd was. Een eventuele barrage telt niet mee voor de puntentelling van de i.c.
  - Bij niet kunnen deelnemen aan de i.c. wegens een oneven aantal spelers krijg je de punten die je zelf waard bent. Het streven is dat dit slechts 1 keer per speelseizoen voorkomt
  - Bij afwezigheid, mits tijdig gemeld, krijg je 1/3 van de punten die je zelf waard bent.
  - Wie om 20.30 uur nog niet aanwezig is (zonder correcte afmelding) krijgt geen punten. Je

- tegenstander wordt dan als oneven geteld en krijgt zijn eigen waarde.
- Iemand die tijdens het lopende seizoen mee gaat doen met de i.c., wordt in eerste instantie onderaan de lijst geplaatst en krijgt dan voor elke niet gespeelde ronde 1/3 deel van zijn instapwaarde.
6. Na elke ronde worden de behaalde punten bij de punten van de vorige keren opgeteld. Hierna volgt (vanaf de vierde ronde) een iteratieve herberekening waarna een nieuwe ranglijst ontstaat, waarbij de speler met het hoogste aantal punten de waarde 100 krijgt en nr. 2 de waarde 99, enz. (Startpunten tellen niet mee.)
  7. Het seizoen loopt van de eerste donderdag in september tot en met de tweede donderdag in juni. Kampioen is degene die na de laatste ronde de meeste punten heeft behaald.
  8. Afmelden kan op drie manieren:
    - schriftelijk op de presentielijst op het publicatiebord;
    - via e-mail: wsvintern@hotmail.com, uiterlijk tot 18.00 uur op de speelavond;
    - telefonisch op de speelavond tussen 18.00 en 19.00 uur bij de wedstrijdleader tel: 010 8185551.
- Bij uitwedstrijden van de RSB of RSB-beker is iedereen zelf verantwoordelijk voor een eventuele afmelding van de i.c.! Bij RSB-wedstrijden op de donderdagavond dient de teamleader de teamsamenstelling tijdig door te geven.
9. De witspeler is verantwoordelijk voor het opruimen van het bord en de stukken.
  10. De wedstrijdleader is bevoegd leden die, naar zijn mening, het goede en sportieve verloop van de competitie negatief beïnvloeden van verdere deelneming aan de i.c. uit te sluiten.
  11. In gevallen waarin dit reglement niet voorziet beslist de wedstrijdleader.
  12. Bij verschil van mening met de wedstrijdleader over een door hem genomen beslissing is beroep bij het bestuur van de vereniging mogelijk.

SCHAAKKALENDER WSV SEIZOEN 2010 / 2011

Datum	Int. Comp.	RSB thuis	RSB uit	Biizondere activiteiten
maandag 03-01-11			WSV 3	
donderdag 06-01-11	ronde 18			
donderdag 13-01-11	ronde 19	WSV 1		
vrijdag 14-01-11			WSV 4	
donderdag 20-01-11	ronde 20			Beker 3e ronde
donderdag 27-01-11	ronde 21			
donderdag 03-02-11	ronde 22			
vrijdag 04-02-11			WSV 2	
donderdag 10-02-11	ronde 23	WSV 3		
maandag 14-02-11			WSV 1	
donderdag 17-02-11	ronde 24	WSV 4		
donderdag 24-02-11	ronde 25			Beker 4e ronde
donderdag 03-03-11	ronde 26	WSV 2		
donderdag 10-03-11	ronde 27			
vrijdag 11-03-11			WSV 3	
maandag 14-03-11			WSV 4	
donderdag 17-03-11	ronde 28	WSV 1		
dinsdag 22-03-11			WSV 2	
donderdag 24-03-11	ronde 29			Beker halve finale
donderdag 31-03-11	ronde 30	WSV 3		
dinsdag 05-04-11			WSV 1	
donderdag 07-04-11	ronde 31	WSV 4		
donderdag 14-04-11	ronde 32			
donderdag 21-04-11				Fierschaak
donderdag 28-04-11	ronde 33			Beker finale
donderdag 05-05-11	ronde 34			
donderdag 12-05-11	ronde 35			
donderdag 19-05-11	ronde 36			
donderdag 26-05-11	ronde 37			
donderdag 02-06-11				Hemelvaartsdag (geen schaken)
donderdag 09-06-11	ronde 38			
donderdag 16-06-11				Start zomerschaak

Waddinxveense Schaakvereniging WSV

Opgericht op 10 april 1935

Bestuur

Voorzitter	Barthold Jansen	610009
Secretaris	Bert van der Knaap	616089
Penningmeester	Herman Smitskamp	640378
Wedstrijdleader intern	Nico Dannis	010 8185551
Wedstrijdleader extern	Hans van Woudenberg	612551
Jeugdleader	Rene Kleiweg	617719

Teamleiders RSB Wedstrijden

WSV 1	Ronald Dannis	06 13269110
WSV2	Bert van der Knaap	616089
WSV3	Henk Stam	619630
WSV4	Henk van Erk	612521

Contributie

Senioren	€ 100,- per kalenderjaar bij vooruitbetaling
Junioren	€ 40,- per kalenderjaar bij vooruitbetaling

Postgiro 2784508 tnv Waddinxveense Schaakvereniging WSV te Waddinxveen

Speellokatie

Anne Frank Centrum, Jan van Blijnenpad 1, tel 641910.
Donderdag van 18.45-19.45 uur (jeugd) en van 20.00 - 24.00 uur (senioren)

Afmelden interne competitie :

- Schriftelijk via de op het wedstrijdbord aanwezige presentielijst
- Per email via wsvintern@hotmail.com tot 17.00 op de speelavond
- Telefonisch tussen 18.00 en 19.00 uur bij de interne wedstrijdleader.